

G1, OSK Olomouc : BK Orli Prostějov kluci**34 : 66** (9:28, 11:9, 8:22, 6:7)

Body: Koukalová 6 – TH 7/2, Filipcová 6-2/2, Štursová 5-8/3, Plachá 5-4/1, Bortlová 4-2/2, Pluhařová 4, Chodilová 2-4/2, Dosedělová 2, Uvívlová 0-2/0, Erbenová, Krátká, Podlahová a Sprušanská 0.
 TH 29/12 = 41% F- 15 MVP: Štursová

G2, OSK Olomouc : BK Orli Prostějov kluci**38 : 61** (8:27, 16:10, 4:16, 10:8)

Body: Dosedělová 14-12/6, Plachá 8-4/2, Filipcová 5-2/1, Chodilová 3-4/3, Koukalová 3-3/1, Podlahová a Uvívlová 2, Krátká 1-4/1, Bortlová, Erbenová, Pluhařová a Sprušanská 0.
 TH 29/14 = 48%. F- 17 MVP: Koukalová

Raději hrají s dobrým a pokud možno i těžkým, lepším soupeřem. Oboje proti nám v Orly se klubující Orlici prokázali beze zbytku, takže je spíš škoda, že jsme to my, kdo už pro ně nebyl takovým sparingpartnerem, aby utkání mělo dramatičtější náboj, šlo třeba až do koncovky a šlo z něj tím pádem pro vývoj družstva vytěžit přidanou hodnotu. To už ale nezměníme, rozcestník vývoje a výkonnosti chlapců a dívek ve 12-13 letech je nezvratný, zvláště pokud družstva v poslední fázi přípravy před rozhodujícími turnaji prověřují své kádry v plném obsazení.

Kluci se zjevili se dvěma pro nás neznámými vysokými, kteří se před tím „schovávali“ v U14 a ze kterých děvčatům spadla brada, některým možná naopak se po tváři rozlil rumělec. Osobně jsem kvitoval, že na svůj věk a typ postavy byli nejen vysocí, ale i šikovní a pohybově vzdělaní. S jasným přímým zacílením na koš dokončovali spoustu akcí, bez ohledu na to, že proti jiným chlapcům podobného kalibru jim jedna „zadovka“ a pouze jednou rukou, stačit nebude, i když ji Podlaha „zbaštila“ pětkrát za sebou. Rovněž by nemuseli mít potíž vypořádat se s těsnější dívčí obranou při zahájení pohybu v útoku, kde jim Míša Fili dělala potíže bráněním driblinku a zejména Vera Štursí se se svým vysokým dokázala hodně slušně „popasovat“ ve vymezeném území a...světe div se!...KONEČNĚ nepadala a ustála na nohách i bez natahování slziček tělesné kontakty, vytlačení, předkračování a všechnu tu černou práci, které jsou hráči v „bedně“ vystaveni. Bravo a jasný MVP za G1.

Škoda že toto jako učebnicový příklad neviděla Pouli, ovšem nutno dodat, že ve svých utkáních U14 večer ukazovala, že si něco z pondělních „indi-vindí“ už pamatuje. Žuza sice jako přímý účastník utkání vše viděla z lavičky a pak i na hřišti, avšak přestože má sílu jak „bejk“, pokračovala ve svých krasopádech, že by mohla trénovat brankáře ve fotbale. V obraně se dokázala dobře „prát“ s druhým velkým Orlem a v útoku byla nebezpečná, otázka je ale pro koho. Zásadním námětem pro ni k zamyšlení zůstává rozpoznat, kdy má smysl a přednost zakončovat 1/0, či 1/1, a kdy naopak je vhodnější a účinnější pustit míč z ruky další spoluhráče. V tom je jedna z krás basketbalu, že týmová spolupráce překoná soubor jednotlivců a sebelepší individualita stáhne družstvo pod vodu, pokud nevidí, či nezvládne spolupracovat s dalšími.

Od posledního utkání proti holkám OP PV v první lednový víkend se družstvo nevidělo v „plné palbě“, takže se čekalo, jak si vyhoví a jaká je jeho aktuální výkonnost s ohledem na výzvy, které jej během dubna čekají. Proti klukům a takto kvalitním jsme nestačili hlavně rychlostí, nedokázali reagovat na jejich dynamiku pohybu a počáteční zrychlení. Horší než toto očekávané zjištění bylo, že se objevilo pár „bábovek“, které tyto souboje „nedávaly“ mentálně, tedy lidově řečeno se předpokálely a utíkaly pryč od řešení situace. Ta vyžadovala přijmout „face2face“ souboj 1/1, bránit od prvního vyhození míče a po celém hřišti, jít na tělesný kontakt a také hodně pozornosti a schopnosti reagovat na změny v postavení na hřišti.

Nebylo dobře, že nejvíce se v těchto nepříjemných a bolavých činnostech nedokázala prosadit děvčata z U14, která ze ŽL by měla být tahounkami. Bohužel s výjimkou Štursi si prakticky „neškrtyly“ a potvrdily si, že hrát na kvalitního soupeře ve své kategorii a mít rozhodující odpovědnost za hru je jiná káva.

Nakonec však celkový dojem právě proto, proti komu jsme hráli, nevyzněl úplně zle. Musíme trochu oprášit kondici a přistoupit na více „černé práce“ při bránění, bojovnosti a v rychlém protiútku. Pokud na hřišti nebyl zrovna Rišo Bálint, jak vidět z jednotlivých čtvrtin, pak se holky dokázaly Orlíkům vyrovnávat. Bohužel v těchto fázích u nich převládalo (proč?) individuální řešení a neurovnaná hra, za kterou jsou odpovědné rozehrávačky v obou pětkách. Těmi mohou být nejen Majda a Chod'a, stejně tak ale Kouky s Maru a nemám nejmenší potíže, aby míč vyvezla a útok zahájila jakákoliv jiná hráčka, tedy i Štursi a Žuža. Nebudou ani první ani poslední vysoké na tomto místě.

Takže nakonec lze jen popřát oběma skupinám, našim holkám i prostějovským Orlíkům, úspěšné zvládnutí svých kvalifikačních turnajů, aby si každá strana ověřila, jak na tom doopravdy je v rámci svého „pohlaví“, a stejně tak co nejlépe uspět na mistrovství republiky, pokud se tam probojuje.